

Hey Joe - Jimi Hendrix

Ο **Τζίμι Χέντριξ** (*James Marshall "Jimi" Hendrix*, 27 Νοεμβρίου 1942 – 18 Σεπτεμβρίου 1970), γεννημένος ως **Τζόνι Άλεν Χέντριξ**, ήταν Αμερικανός κιθαρίστας, τραγουδιστής και τραγουδοποιός.

Θεωρείται από πολλούς ως ο κορυφαίος κιθαρίστας στην ιστορία της ροκ μουσικής. Ξεκίνησε το 1961 να παίζει διάφορους ρυθμούς μπλουζ της εποχής. Το 1966, μετέβη στο Λονδίνο όπου και δημιούργησε ως Τζίμι Χέντριξ, μαζί με τους Μιτς Μίτσελ στα τύμπανα και τον Νόελ Ρέντινγκ στο μπάσο, το φημισμένο συγκρότημά του, *The Jimi Hendrix Experience*, που γνώρισε τεράστια επιτυχία ξεκινώντας τις μεγάλες του εμφανίσεις από τη Γαλλία συνεχίζοντας σε άλλες πόλεις της Ευρώπης, με μεγάλες επιτυχίες τα τραγούδια "*Hey, Joe*", "*Purple Haze*" και "*The Wind Cries Mary*". Το 1968, το συγκρότημα διαλύθηκε και τον αμέσως επόμενο χρόνο, ο Χέντριξ συνέχισε με το συγκρότημα *Band of Gypsys*. Μια από τις πιο γνωστές του εμφανίσεις ήταν αυτή στο φεστιβάλ του Γούντστοκ στις 18 Αυγούστου του 1969, όπου, μεταξύ άλλων, παρουσίασε μια διασκευή του Εθνικού ύμνου των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ο Τζίμι Χέντριξ χρησιμοποιώντας στο μέγιστο δυνατό τους ηλεκτρικούς ενισχυτές καθώς και τις δυνατότητες της μουσικής μίξης άνοιξε νέους ορίζοντες στο είδος αυτό της μουσικής με συνέπεια και να καθιερωθεί πολύ γρήγορα.

Ένα από τα κομμάτια που έχουν ταυτιστεί απόλυτα με τον Hendrix είναι το **'Hey Joe'**. Παρ' όλα αυτά, η σύνθεση δεν ανήκει στον ίδιο, μιας και αποτελεί ένα ακόμα παράδειγμα τραγουδιού της αμερικανικής υπαίθρου, που διαδόθηκε από στόμα σε στόμα και κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά σε ποιον ανήκει.

Ανεξαρτήτως δημιουργού, το τραγούδι απογειώθηκε στα χέρια του Hendrix και έχει γίνει συνώνυμο της λαμπρής καριέρας του, αφού αποτέλεσε το πρώτο single των **The Jimi Hendrix Experience**, φτάνοντας μάλιστα στη θέση **#6** τον Ιανουάριο του 1967. Το πέρασμά του, όμως, στην αιωνιότητα έγινε όταν ο Hendrix το έπαιξε στη θρυλική συναυλία του Woodstock '69, κλείνοντας έτσι το ιστορικό φεστιβάλ.

Σύμφωνα με τον θρύλο, ο Hendrix χρωστά τη λαμπρή καριέρα του σε αυτό το τραγούδι, αφού ο **Chas Chandler**, πρώην μέλος των **The Animals** και μάνατζερ, είδε τον νεαρό και άγνωστο Jimi να ερμηνεύει το συγκεκριμένο τραγούδι στο Cafe Wha? της Νέας Υόρκης το 1966, μαγεύτηκε και αποφάσισε να τον φέρει στην Αγγλία για να τον κάνει rock star.

Βρέθηκε νεκρός στις 18 Σεπτεμβρίου 1970 στο ξενοδοχείο "Samarkand" στο Λονδίνο όπου διέμενε. Αν και ως αιτία θανάτου προσδιορίστηκε αναρρόφηση τροφών, οι συνθήκες που οδήγησαν στο θάνατό του οφείλονταν σε υπερβολική λήψη βαρβιτουρικών. Ο τελευταίος άνθρωπος που ήταν μαζί του ήταν η Γερμανίδα σύντροφός του Μόνικα Ντάνεμαν.

Μέσα από τα τραγούδια και τις συνεντεύξεις του, άφησε μια σειρά ξεχωριστών ρήσεων που εξακολουθούν να εμπνέουν, όπως και η μουσική του.

Όταν η δύναμη της αγάπης ξεπεράσει την αγάπη για δύναμη, ο κόσμος θα γνωρίσει την ειρήνη.

Η γνώση μιλάει αλλά η σοφία ακούει.

Η μουσική είναι μαγεία. Η μαγεία είναι ζωή.

Δεν θεωρώ τον εαυτό μου τον καλύτερο... και δε μου αρέσουν τα κομπλιμέντα. Μου αποσπούν την προσοχή.

Για να αλλάξεις τον κόσμο, πρέπει πρώτα να αλλάξεις τον τρόπο που σκέφτεσαι.

Σαν σήμερα όμως είχε γεννηθεί και ο Αλέκος Αλεξανδράκης

Ο **Αλέκος Αλεξανδράκης** (27 Νοεμβρίου 1928 - 8 Νοεμβρίου 2005) ήταν Έλληνας ηθοποιός, που διακρίθηκε στη μεγάλη και τη μικρή οθόνη ενώ από νωρίς καθιερώθηκε σε ρόλους ζεν πρεμιέ. Με τη νεορεαλιστική ταινία *Συνοικία το όνειρο* (1961) βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Γιος δικηγόρου από τη Μάνη, ο Αλέκος Αλεξανδράκης φοίτησε στο σχολείο Μπερζάν και μεγάλωσε σε ένα σπίτι γεμάτο βιβλία. Το αγαπημένο του άθλημα ήταν η ξιφασκία και στα 15 έγινε μέλος της εθνικής ομάδας. Ένα χρόνο αργότερα μπήκε στη Σχολή Δοκίμων, θέλοντας να γίνει αξιωματικός του Ναυτικού. Επιθυμούσε παράλληλα να σπουδάσει κινηματογραφική σκηνοθεσία στις ΗΠΑ.

Μία παράσταση του Καρόλου Κουν με πρωταγωνίστρια την Έλλη Λαμπέτη του άλλαξε τη ζωή. Παράλληλα, ο φίλος του και ηθοποιός Νίκος Καζής, σπουδαστής στην Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, τον παρακινεί να παρακολουθήσει μαθήματα στη Σχολή. Αποφάσισε να δώσει εξετάσεις στο Βασιλικό Θέατρο (Ελλάδα) και πέρασε πρώτος.

Ο Δημήτρης Χορν ήταν τόσο σίγουρος για το ταλέντο του Αλεξανδράκη, που είχε στοιχηματίσει για την επιτυχία του. Εκείνη την εποχή, η Κατερίνα Ανδρεάδη έψαχνε για έναν ζεν πρεμιέ για το έργο *Φθινοπωρινή Παλίρροια*. Ο νεαρός ηθοποιός την επισκέφτηκε με λουλούδια στο σπίτι της, μαζί με την Άννα Συνοδινού, και πήρε τον ρόλο.

Εντύπωση έκανε και στον Φιλοποιμένα Φίνο, ο οποίος του πρότεινε να παίξει στον κινηματογράφο. Την ίδια κιόλας χρονιά έκανε το ντεμπούτο του στη μεγάλη οθόνη με την ταινία *Δύο κόσμοι*, σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Γρηγορίου. Ακολούθησαν αμέτρητες άλλες και όλοι συμφωνούσαν πως επρόκειτο για έναν μεγάλο ηθοποιό και τον μεγαλύτερο γόη της εποχής.

Επίσης, πρωταγωνίστησε σε πολλές τηλεοπτικές σειρές με μεγάλη επιτυχία. Ο *Παράξενος*

Ταξιδιώτης, που προβλήθηκε από την ΕΙΡΤ το 1972-73, γνώρισε πρωτοφανή επιτυχία σε βαθμό να οδηγήσει την αντίπαλη σειρά, *Ο Άγνωστος Πόλεμος*, στο τέλος της. Το 1976 επέστρεψε στην τηλεόραση με την μεταφορά του μυθιστορήματος *Γιούγκερμαν* του Μ. Καραγάτση στην ΥΠΕΔ. Το 1979 προβλήθηκε η σειρά *Οι μυστικοί αρραβώνες* του Γρηγορίου Ξενόπουλου με τεράστια επιτυχία-αναδείχθηκε το δημοφιλέστερο πρόγραμμα της περιόδου.

Ο Αλεξανδράκης ήταν μαχητικός αριστερός και πολλές φορές οι προοδευτικές απόψεις του είχαν προκαλέσει διαμάχες στους κύκλους της τέχνης και της κοινής γνώμης, όπως όταν είχε στηρίξει τον Μανώλη Γλέζο τη δεκαετία του 1960. Σε διάφορες συνεντεύξεις του έχει σχολιάσει την πολιτική, την αριστερά, τη δεξιά, αλλά και την ΕΠΟΝ.

Το 2001 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος του απένειμε τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος της Τιμής για την προσφορά του στην τέχνη.

Quell-URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1570>